

kan endvidere omfatte andre genstande, dokumenter eller data, som fuldbyrdelsesmyndigheden opdager i forbindelse med fuldbyrdelsen af kendelsen og uden yderligere efterforskning finder relevante for den rets-sag, som har givet anledning til udstedelsen af bevis-sikringskendelsen, jf. artikel 4, stk. 5.

Forinden en myndighed kan udstede en europæisk bevissikringskendelse, skal myndigheden ifølge artikel 7 sikre sig, at de ønskede genstande, dokumenter og data er nødvendige og proportionelle i forhold til sagen, og at de omhandlede genstande, dokumenter og data i et tilsvarende tilfælde ville kunne fremskaf-fes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes et andet processuelt skridt.

Fuldbyrdelsesmyndigheden kan ikke prøve disse betingelser, men skal lægge udstedelsesmyndig-hedens vurdering oprøvet til grund. Derimod kan fuld-byrdelsesmyndigheden prøve, om en udstedt bevis-sikringskendelse falder inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. artiklerne 4 og 5. I modsat fald vil den skulle behandles som en anmodning om rets-hjælp efter de gældende konventioner.

Det følger af artikel 6, at den europæiske bevissik-ringskendelse skal udstedes på en særlig formular, der er medtaget som bilag til rammeafgørelsen. Artikel 8 indeholder detaljerede regler om fremgangsmåden ved fremsendelse af den europæiske bevissikrings-kendelse.

Da rammeafgørelsen bl.a. omhandler udveksling af personoplysninger, fastslår artikel 10, at personoplys-ninger, der er fremskaffet inden for rammerne af ram-meafgørelsen, kun kan anvendes af udstedelsesstaten i forbindelse med sager, i hvilke der kan udstedes en europæisk bevissikringskendelse, eller i forbindelse med andre retslige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med sådanne sager. Person-oplysningerne kan dog endvidere anvendes i forbin-delse med afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, jf. artikel 10, stk. 2. I andre tilfælde end de nævnte kræves fuldbyr-delsesstatens forudgående samtykke, medmindre ud-stedelsesstaten selv har indhentet samtykke fra den pågældende person. I forbindelse med en bestemt sag kan fuldbyrdelsesstaten kræve, at den medlemsstat, som personoplysningerne er fremsendt til, underretter den om anvendelsen af de pågældende oplysninger.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 24, at de personlige oplysninger, der behandles i for-bindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen,

skal beskyttes i overensstemmelse med de relevante instrumenter, herunder principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk data-behandling af personoplysninger.

Efter artikel 4, stk. 3, skal udveksling af oplysning-er om straffedomme fra strafferegistre foregå i over-ensstemmelse med Rådets afgørelse af 21. november 2005 (2005/876/RIA) om udveksling af oplysninger fra strafferegistre og andre relevante instrumenter. Anmodninger om oplysninger om strafferetlige dom-fældelser er således ikke omfattet af forslaget til ram-meafgørelse.

Det fremgår af artikel 11, stk. 1, at fuldbyrdelses-myndigheden skal anerkende en europæisk bevissik-ringskendelse uden yderligere formaliteter og fuld-byrde kendelsen på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse, medmindre den pågældende myndighed påberåber sig rammeafgørel-sens afslags- eller udsættelsesgrunde. Fuldbyrdelses-myndigheden kan ikke stille krav om, at den europæ-iske bevissikringskendelse skal udstedes af en be-stemt myndighed, f.eks. en dommer. Hvis en kendelse er udstedt af en myndighed, der ikke er dommer, dom-stol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, kan fuldbyrdelsesmyndigheden dog kræve kendelsen bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdom-mer eller offentlig anklager og i mangel heraf undlade at foretage fuldbyrdelse, jf. artikel 11, stk. 4 og 5, og artikel 13, stk. 1, litra e.

Fuldbyrdelsesstaten er ansvarlig for, på hvilken måde de i kendelsen specificerede genstande, doku-menter og data tilvejebringes, og herunder for beslut-ningen om, hvorvidt det er nødvendigt at anvende tvangsindgreb for at yde denne bistand. Valget af fremgangsmåde skal træffes i overensstemmelse med gældende processuelle regler i fuldbyrdelsesstaten, jf. artikel 11, stk. 2. I stk. 3 stilles der dog krav om, at der i fuldbyrdelsesstaten skal være adgang til ransagning og beslaglæggelse ved fuldbyrdelse af en bevissik-ringskendelse, som vedrører en af lovovertrædelser, der er omfattet af positivlisten. I artikel 2, litra e, er ransagning og beslaglæggelse defineret som alle tvangsindgreb, hvorved en juridisk eller fysisk person kan pålægges at fremskaffe eller medvirke til at frem-skaffe genstande, dokumenter og data, jf. ovenfor.

Ifølge artikel 12 skal fuldbyrdelsesmyndigheden opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelses-myndigheden udtrykkeligt har angivet i kendelsen, medmindre andet er fastsat i rammeafgørelsen. Sådanne formkrav og procedurer må dog ikke være i mod-strid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyr-